

przedstawia hipnotyczny debiut z Holandii

HEMEL

Reżyseria Sacha Polak
Holandia/Hiszpania 2012, 80 min.

**NAGRODA FIPRESCI – NAJLEPSZY FILM SEKCJI FORUM
BERLINALE 2012**

Film równie bezpruderyjny jak „Wstyd” McQueena.

W KINACH OD 19 KWIETNIA 2013

DYSTRYBUCJA

AURORA FILMS S.C.

ul. Pasaż Ursynowski 1/111, 02-784 Warszawa

tel. + 48 22 405 41 46

Dystrybucja: **Anna Dziewulska** e-mail: dystrybucja@gingercore.pl

PR & MARKETING

METEORA FILMS sp. z o.o.

Adres korespondencyjny: KINO PRAHA, ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

Media & PR – Małgorzata Borychowska e-mail: malgosia@meteorafilms.pl tel. + 48 696 485 303

Marketing – Katarzyna Kobylińska e-mail: kasia@meteorafilms.pl tel. + 48 600 051 516

AURORA FILMS S.C.

przedstawia produkcję

Circe Films we współpracy z VPRO Television i Bella Cohen Films

HEMEL

Twórcy filmu:

Reżyseria Sacha Polak

Scenariusz Helena van der Meulen

Produkcja Stienette Bosklopper

Zdjęcia Daniël Bouquet N.S.C.

Montaż Axel Skovdal Roelofs

Muzyka Rutger Reinders

Scenografia Elsie de Bruin

Występują:

Hannah Hoekstra **Hemel**

Hans Dagelet **Gijs**

Rifka Lodeizen **Sophie**

Mark Rietman **Douwe**

Barbara Sarafian **Brechtje**

Eva Duijvestein **Emma**

Ward Weemhoff **Joris**

Ali Ben Horsting **Jimmy**

Abdullah El Baoudi **chłopak na skuterze**

Elske Rotteveel **Annabelle**

Maarten Heijermans **Teun**

Nagrody / festiwale:

2012 – 17. Forum Kina Europejskiego **Cinergia** w Łodzi, **Konkurs Debiutów Europejskich – wyróżnienie**

Uzasadnienie jury: „za subtelny obraz zagubienia młodej kobiety w płynnej rzeczywistości współczesnego świata”.

2012 – Międzynarodowy Festiwal Filmu i Muzyki **TRANSATLANTYK** w Poznaniu, sekcja **Panorama**

2012 – MFF **TOFIFEST** w Toruniu, międzynarodowy konkurs pełnometrażowych debiutów **On Air**

2012 – 62. MFF w Berlinie, **nagroda FIPRESCI** dla najlepszego filmu w sekcji **Forum**

2012 – MFF w Seattle, sekcja **Love Me, Do!**

2012 – FF w Nowym Jorku, sekcja **New Directors/New Films**

2012 – 47. MFF w Karlowych Warach, sekcja **Variety's Ten Directors to Watch**

2012 – 59. FF w Sydney, sekcja **Features**

2012 – 48. MFF w Chicago, sekcje **World Cinema** i **Reel Women**

2012 – MFF w Vancouver, sekcja **Cinema of our Time**

2012 – 16. FF Black Nights w Tallinie, sekcja **Forum**

Kadr z filmu

Opis filmu:

Hemel jest piękna i młoda. Wcześniej osierocona przez matkę, od dzieciństwa obserwuje, jak w życiu jej ukochanego ojca, Gijisa, pojawiają się kolejne kobiety. Żadna jednak nie zagrzewa w nim miejsca na dłużej. Biorąc przykład z Gijisa w swoim dorosłym życiu Hemel zmienia mężczyzn jak rękawiczki. Traktuje ich przedmiotowo, jak zabawki, które porzuca, kiedy już zaspokoja jej ciekawość. Przygodni kochankowie dostarczają jej zmysłowych przyjemności, seksualnych uniesień, czasem perwersyjnego bólu lub mocnego zastrzyku adrenaliny. Ale z żadnym Hemel nie umie nawiązać głębszej relacji. Jedynym mężczyzną, którego naprawdę kocha, jest ojciec. Więc kiedy ten zakochuje się i postanawia się ustatkować, dziewczyna przeżywa prawdziwy wstrząs. Nie radzi sobie także z emocjami, jakie budzi w niej przyjaciel Gijisa, z którym nawiązała przelotny romans...

„Hemel” to debiut fabularny Sachy Polak, film mocny, prowokacyjny, często porównywany ze „Wstydem” McQueena. Na 62. MFF w Berlinie otrzymał Nagrodę FIPRESCI dla najlepszego filmu sekcji Forum.

Kadr z filmu

Prasa o „Hemel”:

*W pierwszym zderzeniu „Hemel” zdaje się być holenderską wersją „Wstydu”. **Debiut filmowy Sachy Polak różni się jednak o wspomnianego filmu Steve’a McQueena, ponieważ poświęca wiele uwagi złożonym relacjom rodzinnym, które stanowią podłoże psychologicznego portretu bohaterki i przenikają wszystkie jej działania.** Przepięknie przedstawiona scena, w której córka za kilka chwil wypuści z objąć swojego ojca, z pewnością zapadnie na długo w pamięć, czyniąc z **Polak nazwisko warte zapamiętania.***

Boyd van Hoeij, „Variety”

Porywający (...). Olśniewający występ pięknej Hanny Hoekstry, która w jednym uderzającym zbliżeniu po drugim oddaje cały strach i ból swojej bohaterki, stojącej przed koniecznością opuszczenia gniazda i dorośnięcia.

Nick Schager, „Slant Magazine”

*(...) **fascynująca bohaterka i hipnotyczny, wciągający film.** (...) Podzielony na części, które koncentrują się na przygodach seksualnych Hemel oraz jej mniej lub bardziej dramatycznych spotkaniach z Gijsem, w końcu przechodzi w opowieść o ojcu i córce i ich relacjach. (...) **Film daje dużą przyjemność z oglądania – ma mądre napisany scenariusz i świetne dialogi, skrzące się czarnym humorem.** Ale najwspanialszym elementem filmu jest **Hannah Hoekstra. W swojej pierwszej filmowej roli ta niedoświadczona aktorka jest po prostu oszalamiająca.** (...) To dzięki jej występowi „Hemel” staje się tak **szczególnym i poruszającym filmem o dorastaniu.***

Peter Galvin, www.sbs.com.au

Wybitny debiut 30-letniej Sachy Polak. „Hemel” jest dramatem porywającym wizualnie i skomplikowanym psychologicznie.

MFF w Vancouver

Ten absorbujący, świeży portret młodej kobiety, żyjącej bez ograniczeń, wciąż głodnej seksu i uwagi, nie jest po prostu prowokacyjny – jest zrobiony z czułością, humorem i filmowym wyczuciem.

www.cambridgefilmfestival.org.uk

„Hemel” to jedna wielka pogoń zdesperowanej kobiety. Za miłością, spokojem, bezpieczeństwem, pewnością, stabilnością, przygodą, szaleństwem,

nowością. Za wszystkim naraz i każdym z osobna. Hemel jest piękna i młoda, ale totalnie pozbawiona życiowych punktów odniesienia. Popada w przelotne związki, jednonocne romanse, próbuje wszystkiego i prowokuje otoczenie niesfornością. Sprawdza, ile może w ten sposób ugrać i wciąż ponosi porażkę. Jest przebiegła i naiwna jednocześnie. W Brandonie ze „Wstydu” Steve’a McQueena też tkwiła sprzeczność. Był atrakcyjny i odpychający zarazem, charyzmatyczny i zgaszony. Łatwo między tą dwójką bohaterów szukać podobieństw i istotnie wiele ich łączy, choć same filmy nie do końca się pokrywają. „Wstyd” pozował na wypowiedź o kondycji współczesnego człowieka, więc proponował stereotypowe spostrzeżenia, kalkulując je na konkretną konkluzję. „Hemel” jest nieoszlifowana, zarówno formalnie, jak i od strony przesłania, które nie jest jednoznaczne. Nikt się tu nie sili na głoszenie generalizujących tez. **Misją autorki wydaje się raczej zarysowanie osobistego portretu kobiety opętanej seksem, prowokacyjnej i tragicznej.** Niekoniecznie będącej modelowym przykładem współczesnego zagubienia w obliczu zaniku wartości. (...) Hemel jest w tym filmie ustawiona w pozycji bohaterki pozytywnej. Polak jej nie oszczędza, ale też nie upokarza na oczach widza na tyle, aby całkowicie ją zdyskredytować. Być może to symbol jakiegoś tchórzostwa reżyserki i – przy okazji – jakiejś odwagi McQueena. On bowiem stawiał Brandona na granicy, czasami pozwalał mu być odstręczającym, kiedy indziej czynił ofiarą. W tę pułapkę Polak nigdy nie wpada. Pozwala szukać swojej bohaterce przyczyn jej nieszczęścia i emocjonalnej niesubordynacji. Sugeruje, że Hemel wciąż jeszcze może wyjść z zapętlenia zwycięsko. Może jeszcze poczuć do siebie szacunek. (...)

Urszula Lipińska [Transatlantyk] Kobieta szuka przygody,
Stopklatka.pl

(...) na film składa się kilka epizodów z życia dziewczyny, okraszonych tytułami i wewnątrznie spójnych. Polak wykazała się sporą dojrzałością, tworząc **fascynujący portret młodej kobiety: nowoczesnej, beztroskiej, chaotycznej i emocjonalnie zagubionej.** (...) **Wszystko w „Hemel” jest mądrze przemyślane, każdy mogący uchodzić za skandalizujący element czemuś służy, dopełnia portret głównej bohaterki.** Sacha Polak jest młodą, debiutującą reżyserką – zapamiętajmy koniecznie jej nazwisko.

Kasia Wolanin: Córeczka tatusia,
Filmaster.pl

Holenderski **dramat erotyczny** „Hemel” Sachy Polak **porównywany jest do żeńskiego odpowiednika „Wstydu” Steve’a McQueena.** Choć w obu przypadkach mamy do czynienia z obsesyjnym uzależnieniem od seksu „Hemel” nie rości sobie pretensji do orzekania o kondycji współczesnego człowieka. Bohaterka, która nieustannie

zmienia partnerów, prowokuje ich, testuje swoją atrakcyjność, lubi doświadczać, do czego może się posunąć, płaci za tę swobodę swoją cenę, to ją niszczy i rujnuje, ale w żadnym wypadku nie jest to głos pokolenia czy krzyk rozpacz kogoś, kto się zagubił. Owszem Hemel szuka siebie, ale przede wszystkim próbuje się zrozumieć. Po holendersku „Hemel” znaczy niebo, ale w filmie Polak niebo nie jest czyste i błękitne. Często zasnuwają je chmury, pada deszcz. W tym filmie **niezwykłą urodą i sensualnością zalecają się zdjęcia Daniela Bouqueta**. To ten sam, który stał za kamerą w przepięknie sfotografowanym filmie Urszuli Antoniak „Nic osobistego”

17. Forum Kina Europejskiego **Cinergia** w Łodzi

Kadr z filmu

Rozmowa z reżyserką Sachą Polak:

Ile miałaś lat, gdy postanowiłaś zostać filmowcem? I czy na tę decyzję miał wpływ jakiś konkretny film lub reżyser?

Kiedy byłam małą, mój ojciec mawiał, że jego zawód jest najlepszy na świecie. Tata jest dokumentalistą i myślę, że to było to, co najbardziej zainspirowało mnie do zostania filmowcem.

Opisz swoje pierwsze doświadczenia filmowe.

Oboje moi rodzice są filmowcami, więc nawet nie mogę wskazać pierwszego doświadczenia. Film zawsze był obecny w moim życiu. Pamiętam, że jako dziecko musiałam dla potrzeb filmu rozmawiać z moją babcią, co było nagrywane. Filmowałam

też ojca... Poszłam z nim nawet na koncert rockowy w wieku 5 lat – co również zostało wykorzystane w filmie.

Czy możesz nam powiedzieć o genezie „Hemel”?

Scenarzystka Helena van der Meulen obejrzała mój krótki film i napisała mi o tym. Chciała zrobić film o podobnej postaci. A ja zamierzałam zrobić film o relacji ojca i córki, bo wychowywał mnie tylko ojciec. Te dwa fakty dały początek „Hemel”.

Opisz nam, proszę, swój film.

Podczas swoich nocnych eskapad Hemel szuka różnicy między seksem a miłością. Najważniejszą osobą w życiu dziewczyny jest jej ojciec, Gijs, który pracuje w domu aukcyjnym. Po śmierci matki to on wychowuje Hemel. Podobnie jak córka, Gijs jest niespokojny i nie jest na stałe związany z nikim oprócz córki. To się zmienia, kiedy Gijs zakochuje się w Sophie.

Kadr z filmu

Opowiedz nam trochę o obsadzie „Hemel”.

W roli Hemel występuje – po raz pierwszy na ekranie – piękna Hannah Hoekstra. Odkryłam ją w czasie castingu. Przed rozpoczęciem zdjęć okazało się, że Hans Dagelet, grający Gijsa, to ojciec jej najlepszej przyjaciółki. Ci dwoje świetnie wyglądali razem; jakby naprawdę dobrze się znali. Wychodzili też razem na papierosa. Od razu się w nich zakochałam.

Które części procesu filmowego lubisz najbardziej, a które najmniej?

Bardzo podoba mi się różnorodność. Tak więc – lubię wszystko!

Jakie były największe wyzwania w czasie kręcenia?

Pierwszego dnia zdjęć na planie było wielu aktorów. Niektórych z nich nie miałem nawet okazji wcześniej spotkać, bo nie było na to czasu. Pierwsza scena rozgrywała się w domu aukcyjnym Christie – a to zdecydowanie nie jest mój świat. Czułam się bardzo niepewnie. Poza tym jeden z aktorów nie znał swoich kwestii... Kompletna katastrofa!

Kadr z filmu

Jakie filmy wywarły największy wpływ na twój film? Jacy reżyserzy?

Inspiracją przy „Hemel” były dla mnie „Nasza miłość” Maurice’a Pialata i „Morvern Callar” Lynne Ramsey. Uwielbiam ten film.

Jaka była najlepsza profesjonalna rada, którą usłyszałaś, i kto ci jej udzielił?

Reżyserowanie to również komunikacja z ludźmi, których potrzebujesz. Powiedział mi to mój profesor z akademii filmowej – nadal zdarza mi się o tym zapominać.

Twój film jest pokazywany na wielu festiwalach – czy ten fakt jest ważny dla ciebie?

Bardzo ważny. W Holandii arthouse’owe filmy nie mają zbyt wielu widzów, więc dla istnienia filmu bardzo ważny jest obieg festiwalowy i to, żeby zobaczyło go na świecie jak najwięcej widzów.

Co chciałabyś, żeby widzowie myśleli /czuli po obejrzeniu „Hemel”?

Mam nadzieję, że film ich poruszy. I że będą śmiać się i płakać.

Źródło: 59. FF w Sydney

Biogram:

Sacha Polak – reżyserka

Sacha Polak urodziła się w 1982 roku. Jest córką dwojga filmowców i z filmem była zaznajamiana od dziecka, nic więc dziwnego, że z nim również związała swoją przyszłość. W 2006 roku ukończyła Holenderską Szkołę Filmową i Telewizyjną (NFTA) w Amsterdamie. Jej praca dyplomowa – krótkometrażówka „Teer” – była pokazywana na kilku międzynarodowych festiwalach. Kręcąc kolejne filmy krótkometrażowe – „El Mourabbi” (2007), „Drang” (2008) oraz „Under the Table” (2008) – Sacha zdobywała doświadczenie, niezbędne przy realizacji pierwszej fabuły. W 2009 roku wzięła udział w warsztatach reżyserskich organizowanych przez Binger Filmlab. „Hemel” to jej pełnometrażowy debiut reżyserski, doceniony przez Jury FIPRESCI na Berlinale 2012, które przyznało mu nagrodę dla najlepszego filmu sekcji Forum.